

Tit ringja — vit skriva

Er nakað á vási? — Ivamál?
Ein spurningur, ella tíðindi, so ring til okkara.
Vit eru til reiðar!

tíðindablaðið
sosialurin

Lýsingar:

Lýsingarmaður okkara er ráðgevari hjá fyrirkum og einstaklingum í lýsingaspurningum. Hetta verður gjørt uttan meiríkostnað fyri lýsaran.

Klaksvíkar Sjonleikarfelag framførir leik:

Kunnu vit keypa okkum frá ábyrgd?

— Hóast sjónleikurin »Jói« er um brekaðan drong, so er einki sum í leikinum týður á, at fólkin kring Jóa eru so nógv øðrvísi, enn hann. Tey hava bert fingið annan leiklut í samfelagnum

Sjónleikurin »Jói«, eftir Kjartan Ragnarsson.

Leikstjóri: Ásdis Skúladóttir

Pallsmið: Steintór Sigurðsson

Ljós: Óli Olsen

Ljós: Edvard Fugle

Týðing: Oskar Hermansson.

Tá sjónleikurin »Jói«, eftir Kjartan Ragnarsson byrjar, liggur ein dukka — myndað sum Superman frammalaga á pallinum. Ljósíð fer burtur eitt bil, og tá tað kemur aftur, liggur ein »livandi« dukka á staðnum, sum byrjar at liva.

Fyrsta ivamálið er: Var tað veruliga ein dukka sum lá har, ella eitt livandi menniskja í superman hami? Hvussu nógvir supermenn ganga millum okkum í gerandisdegnum?

So hvørt sum leikurin

fer fram, verður tú alt meira í iva um, hvat tað snýr seg um, sum rithøvundin vil siga áskoðarnum. Er tað um Jóa, sum er 26 ára gamal brekaður drongur, ella um fólkin kring hann og samfelagið sum heild?

Ivamálið kemur áskoðarnum til góðar, og kann av framförluni seta spurnartekin við, hvørji fyrbrigdi og kenslur tey loyva hvørjum øðrum at sýna í gerandisdegnum. Um ynskir, dreyamar, framfýrni fyri personliga

vinning, skyldur fyri einstaklinginum og ábyrgd fyri teimum í samfelagnum, sum ikki eru sum fólk flest. Um hvønn leiklut vit áleggja hvørjum øðrum at »spæla«, og hvør er dugnaligast o.s.fr.?

Stutt sagt, um bardagan fyri at livjarga sær í nútíðarsamfelagnum, sum setur so trongar rammur fyri menniskjanum at virka í.

Ábyrgdin

Hvør skal átaka sær byrðuna at ansa eftir Jóa, (Bogi Linklett), tá mamman doyir frá brekaða soninum og pápa hansara (Tummas Lervig), sum um háltannað ár kann gevast at arbeiða við eftir-

løn. Gevst pápin beinanvegin, verður eftirlønin ikki útgóldin.

Skal systurin Lóa (Björg Matráss) ella beiggin Bjarni (Jógvan E. Ósa), ella skal Jói á vistarheim, har hann áður hevur verið, men ikki treivst?

Hetta eru spurningar, sum stóða skal takast til, áðrenn leikurin er lokin.

Hvør av teimum avvarandi hjá Jóa hevur áráði og vilja at seta egna liv og virki til vigs, fyri at Jói kann fáa sømilig kor?

Ein ómenniskjanslig lagna at fáa, hugsar áskoðarin, sum samstundis noyðist at ásanna, at tað er so mangt annað sum eisini er ómenniskjansligt, sum fyriferst í familjuni hjá Jóa.

Lóa er sálarfrøðingur og Dóri listamaður, sum enn ikki hevur havt framsýning. Júst nú hevur Lóa fingið svar upp á umsókn um stuðul, at sleppa til Týskaland í viðari útbúgving. SKulu Lóa og Dóri broyta ætlan og istaðin at koma undir »Flogvitisforsorg« í Týskalandi sum Dóri tekur til, átaka sær ábyrgdina fyri Jóa?

Lóa og Dóri eru góð við Jóa og gera av ikki at fara avstað.

Hægsta peningavirði

Bjarni er heilsølumaður við eyðnu í virkseminum. Hann hevur keypt íbúð til Lóa og Dóra. Hann hevur síni útvega sær Maggu Turid Mørkøre, allar nútímans hentleikar, sum keypast kunnu fyri pening. Magga sýnist bert at hava ein leiklut í tilveruni, og tað er at verða vøkur á at lita. Hon góðtekur henda leiklut, sum Bjarni

Høvudsleiklutin sum Jói, hevur Bogi Linklett, meðan Jógvan Brim leikar Supermann. Jói og Supermann sýnast at vera ein og sami persónur, og tú fært ta hugsan, at brekið hjá Jóa er skizofreni (sinnisklovingur). Bogi megnaði til fulnar leiklut sín sum brekaður. Hann sýndi óvanliga góðar listagávar

og onnur ivaleyst hava givið henni.

Jói er 26 ára gamal og hevur eins og onnur menniskju kynsliga tráan eftir hinum kyninum. Hann roynir ein dagin at neytaka Maggu. Tá kemur Dóri júst inn, og Magga og Dóri byrja at tosa saman.

Magga sigur frá Bjarna og hvussu góður hann er við kappriðingarrossini hann hevur ógnað sær, og sum honum dámar væl at sýna fram fyri vinum og kenningum.

— Hann ansar teimum væl, er góður við tey.

(Løtu seinni) — Hann er eisini góður við meg!

Tá svarar Dóri: »Hvørjari uppboðssølu vart tú keypt á, Magga góða?»

Hinvegin er tað so nógv sum snýr seg um keyp og sølu í leikinum.

Eitt nú sigur Dóri við Lóa ein dagin tey eru móð av at stríðast við Jóa. Eg eri listamaður, Lóa, og hon svarar: — Ein vana-ligur listamaður, sum eg noyðist at forsyrja!.

Meira skal ikki umrøast av leikinum her, tað skulu áskoðarir hava til góðar. Bert hetta, — tú verður góð við Jóa og skilir stóðu hansara, eins og viðurskiptini hjá avvarandi hansara.

Tú vanvirðir eisini kenslukuldan og hjartaløysi teirra, tá tey avvarandi vilja sleppa sær undan at taka stóðu til Jóa.

Tú fært innlit í teirra gleði og sorgum, sum hava ein Jóa at taka sær av. Stutt sagt, — leikurin er viðkomandi og lýsir eina síðu av gerandisdegnum, sum vit annars ikki fáa innlit í um dagarnar.

Innliligir leikpartar

Tað er Ásdis Skúladóttir

sum hevur verið leikstjóri. Hon hevur gjørt framúrskarandi arbeiði við leikarunum, — serliga í royndini at fáa teir at sleppa kensluliga haftinum, sum vit øll liva undir í dagliga livinum.

Neyvan hava vit áður sæð so innlilig leikpartar so natúrligar á palli áður.

Um okkurt skuldi verið at vist á, sum kanska ikki eydnaðist so væl, so haldi eg at leikarnir skulu vanda sær meira um rødd-framförluna. Teir tosa við so nógvum skundi, at orðini eru óskiljandi. Tað bílar einki, um leikurin ikki hevur so kvikliga gongd, tí orðini hava so nógv at týða fyri heildina, at leikarin her eigur at geva sær stundir.

Her er kanska ein munur millum leikarar og leikstjóra, tí føroyingar hava meira drálandi framförlu enn íslendingar, sum í sinnalag eru bragdligari enn vit.

Tað er áhugavert at siggja, at klaksvíkingar nú framføra álvarsleik við so øðrvísi innihald enn teir áður hava roynt. Her hava leikarar og leikstjóri gjørt munagott samstarv, sum kemur framförluni til góðar. At Ásdis íhaldandi hevur vant og vant og aftur vant við leikarunum er skiligt, men eisini, at einstaki leikarin við áráði og hegni hevur innlivað seg í stjørnanina.

Hóast rúmd skal vera fyri bæði gaman og álvara á palli, so hava áskoðarnir eisini gagn av at siggja, at ikki alt er skemt, — so leiðis er livið bara eisini.

Sera heppið og væl frá-farið, at Klaksvíkar Sjonleikarfelag gjørdi hesa roynd at sleppa úr farsuni í álvara.

Dagný Joensen

Venjingin er av og framförlurnar byrjaðar. Hetta kvøldið Sosialurin var í Klaksvík, var stundin komin, tá Ásdis Skúladóttir skuldi aftur til Íslands. Hon avmyndar her leikarnar, sum á fyrsta sinni hava roynt at venja við leikstjóra. Hetta varð hamskipti hjá leikarunum í Klaksvíkar Sjonleikarfelag, sum hevur sett merki á einstaka leikaran, at teir í einstøku framförluni eru á hædd við aðrir av starvsfeløgum sínum her á landi